

като отъ данника, кой-то провожда даровы на рускы-тѣ градовы: на Кіевъ, Черниговъ, Прѣславъ, Полтескъ, Ростовъ, Любечь, и на сичкы-тѣ другы градовы, въ кои-то сѣдѣтъ великы князове подѣ власть Святославовѣ. Обяви че царь Никифоръ провожда много здравк на брата си великаго князя Рускаго, и каже: за воинскы-тѣ рускы сичкы-тѣ врата въ Гръцко сѣ отворены, и ако дойдѣтъ Руси да купувать, царь-атѣ не имѣ забраня, и имѣ дава хранѣ и котвы и вѣжжа и платна, колко имѣ кѣ потребно, а трѣговци-тѣ ще получавать за половинѣ годинѣ и хлѣбъ и мясо и рѣбѣ и сѣкакѣ: овоци.

Напоконѣ поднесе той Святославу многоцѣннѣ сабѣ, и му ся моли да ѣ измѣкне срѣщу непокорны-тѣ Българы, кои-то плѣнѣтъ Гръцко, да приземе царство-то имѣ и да го дрѣжи за себе-си, да бѣде приятель сѣ царь-атѣ, и да дѣли сѣ него даванк-то българско.

Лице-то Святославово ся изясни, милостиво рече той на пратеник-атѣ, да иде въ одаѣ-тѣ си, и да чяка отговоръ, сетнѣ каза на старци-тѣ и на боляры-тѣ:

— Гръцкы-атѣ царь ми праща даровы. Не